

undgå uklarheder og misforståelser hos læserne af statistikken.«

Ad spm. nr. S 1165

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jann Sjørnsen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 3982, lød således:

Til justitsministeren (21/1 2000) af:

Jann Sjørnsen (KRF):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke faktorer - herunder bevismæssige problemstillinger - der er årsag til, at cirka halvdelen af sigtelserne i sager om blandt andet blodskam, voldtægt, heteroseksuelle forbrydelser mod børn under 12 år samt grov vold ikke fører til domfældelse eller anden strafferetlig afgørelse, der forudsætter, at den sigtede er fundet skyldig?«

Supplerende svar (18/2 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

»Spørgsmålet relaterer sig til chefkonsulent Britta Kyvsgaards »Undersøgelse af politiets opklaringsprocent og af forholdet mellem anmeldt og afgjort kriminalitet«. Nærmere bestemt henviser spørgsmålet til tallene i undersøgelsens tabel 3: »Anmeldte straffelovsovertrædelser i 1994 fordelt efter kriminalitetens art og efter andelen fundet skyldige og ikke skyldige.«

Det fremgår af tabel 3, at 44% af de personer, der blev sigtet for blodskam m.v., fandtes skyldige i den rejste sigtelse. Det fremgår videre, at 46% af de personer, der blev sigtet for voldtægt m.v., fandtes skyldige i den rejste sigtelse. 55% af de sigtede for heteroseksuel sædelighedskriminalitet under 12 år fandtes skyldige. Endelig fremgår det, at ca. 49,5% af de sigtede fandtes skyldig i særlig alvorlig vold.

Baggrunden for det forholdsvis store antal påtaleopgivelser og frifindende domme lader sig ikke umiddelbart klarlægge. Et præcist svar på spørgsmålet vil således forudsætte en nærmere analyse af et betydeligt antal sager.

Det er dog mit generelle indtryk, at flere faktorer spiller ind, når kun ca. halvdelen af sigtelserne i de nævnte sager fører til domfældelse.

I visse typer af sædelighedssager, herunder f.eks. særligt i voldtægtssager, har den forurettede og den sigtede ofte en meget forskellig opfattelse af det skete. Forurettede, der typisk har anmeldt forholdet, er af den opfattelse, at der har fundet voldtægt sted, hvorimod sigtede ofte vil gøre gældende, at forurettede frivilligt har indvilget i samleje. Påstand vil således stå mod påstand, og en del af disse sager må derfor sluttes i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, på grund af bevisets stilling eller ender med en frifindende dom.

I sager vedrørende sædelighedskriminalitet over for børn under 12 år gør helt særlige bevisproblemer sig gældende. Sager, hvor mindre børn (op til ca. 10-12 år) optræder som forurettede, er kendetegnet ved, at den tiltalte - i de fleste tilfælde - nægter, at der har fundet en seksual krænkelse sted. Påstand står således også her ofte mod påstand. Hertil kommer, at sagerne i øvrigt er kendetegnet ved, at nogle børn, herunder særligt helt små børn, har svært ved at udtrykke sig sprogligt, ligesom de kan have svært ved at tidsfæste og redegøre for det, de har oplevet. Nogle sager påtaleopgives derfor i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, på grund af bevisets stilling, mens der i andre sager sker frifindelse i retten.

Sagerne rubriceret i undersøgelsen under »18 Særlig alvorlig vold« omfatter sager vedrørende sigtelser for overtrædelse af straffelovens § 246. I følge statistikken sker der kun domfældelse i ca. 49,5% af sagerne.

Chefkonsulent Britta Kyvsgaard, der har forestået undersøgelsen, har - på baggrund af de underliggende tal til rubrik »18 Særlig alvorlig vold« - supplerende oplyst, at ud af de 113 anmeldelser endte 51 sager med en domfældelse, svarende til ca. 45% af sagerne. 11 af sagerne endte med frifindelse i retten, svarende til ca. 10% af sagerne. I 44 af sagerne skete der påtaleopgivelse i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, svarende til ca. 39%. I 3 ud af de 113 sager har det ikke - via tilgængelige statistikker - været muligt at finde en afgørelse, der svarer til sigtelsen, svarende til ca. 2,5% af sagerne. I 4 sager - svarende til ca. 3,5% af sagerne - skete der ikke sigtelse, formentlig fordi det ikke var muligt at identificere en gerningsmand.

Britta Kyvsgaard har i øvrigt oplyst, at anmeldelsestallet for særlig alvorlig vold var aty-